

“ସଫଳତାର ତାରକାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା”

ଆଜି ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ନିଜର ଚମକିଥିବା ତାରାମଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ଆକାଶର ତାରା, ଏମାନେ ହେଲେ ଭୂପୃଷ୍ଠର ତାରା । ସେମାନେ ହେଲେ ପ୍ରକୃତିର ସଭା ବା ତତ୍ତ୍ୱ, ଏମାନେ ହେଲେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ତାରା ବା ଆତ୍ମିକ ତାରା । ସେହି ତାରାମାନେ ମଧ୍ୟ ରାତି ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରକଟ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ଆତ୍ମିକ ତାରାମାନେ, ଜ୍ଞାନ ତାରାମାନେ, ଚମକିଥିବା ଚୈତନ୍ୟ ତାରାମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରକଟ ହୁଅନ୍ତି । ସେହି ତାରାମାନେ ରାତିକୁ ଦିନ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ରାତିକୁ ଦିନ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ତାରକାମାନେ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମାଙ୍କ ସହିତ ସାଥୀ ହୋଇ ରାତିକୁ ଦିନ କରିଦେଉଛ । ଯେପରି ପ୍ରକୃତିର ତାରାମଣ୍ଡଳରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ତାରାମାନେ ଚମକିଥିବାର ଦେଖାଯାଇଥାଏ, ସେହିପରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଏହି ତାରାମଣ୍ଡଳରେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ତାରାମାନେ ଚମକିଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେହି ପାଖାପାଖି ଥିବା ତାରା ଅଛନ୍ତି, କେହି ଦୂରରେ ଥିବା ତାରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ସଫଳତାର ତାରକା ଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ସଫଳତାର ଆଶାବାଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତାଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିବା ତାରକାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । କେହି ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ସ୍ଥିତିରେ ସର୍ବଦା ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ତାରା ଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ତାରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥା’ନ୍ତି, ଏମାନେ ସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥା’ନ୍ତି । ଯେପରି ପ୍ରକୃତିର ତାରାମଣ୍ଡଳ ଭିତରେ ଲାଞ୍ଜ ଥିବା ତାରା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ସବୁ କଥାରେ, ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ଏହା କ’ଣ, ଏହା କାହିଁକି - ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ଲାଞ୍ଜ ବା ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନ ଭଳି ଲାଞ୍ଜ ଲଗାଉଥିବା ତାରା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଯେପରି ଲାଞ୍ଜଥିବା ତାରାମାନଙ୍କର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଓଜନଦାର ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ ସେହିପରି ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାରୂପୀ ତାରାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାତାବରଣକୁ ଭାରୀ କରିଦେଇଥା’ନ୍ତି । ଏହାର ଅନୁଭବୀ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟ ନା । ଯେତେବେଳେ ନିଜ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସଂକଳ୍ପରେ “କାହିଁକି ଏବଂ କ’ଣ”ର ଲାଞ୍ଜ ଯୋଡିହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିର ସ୍ଥିତି ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭାରୀ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ସହିତ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସଂଗଠନ ଭିତରେ ବା ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଭିତରେ କାହିଁକି, କ’ଣ, ଏମିତି, ସେମିତି.... ଏହିଭଳି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନର ଲାଞ୍ଜ ଲାଗିଯାଏ ତେବେ ସଂଗଠନର ବାତାବରଣ ବା ସେବାକ୍ଷେତ୍ରର ବାତାବରଣ ତୁରନ୍ତ ଭାରୀ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ସଂଗଠନ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ସେବାପ୍ରତି ହେଉ ପ୍ରଭାବ ତ ପଡିଯାଏ ନା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରକୃତିର ତାରାମାନେ ଉପରୁ ତଳକୁ ମଧ୍ୟ ଖସିପଡିଥା’ନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କ’ଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ? ପଥର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେହିପରି ପରମାତ୍ମା ତାରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟର, ସମ୍ଭବର ବା ସ୍ୱ-ଧାରଣାର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରୁ ତଳକୁ ଆସି ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ପଥରବୁଦ୍ଧି କିପରି ହୁଅନ୍ତି ? ଯେପରି ପଥର ଉପରେ ଯେତେ ବି ପାଣି ଢାଳିଲେ ତାହା ଡରିଲେ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ନରମ ହୁଏ ନାହିଁ, ରୂପ ବଦଳିଯାଏ କିନ୍ତୁ ତରଳି ଯାଏ ନାହିଁ । ପଥର କିଛି ବି ଧାରଣା କରେ ନାହିଁ । ସେହିପରି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯା’ନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯେତେ ବି ଯିଏ ଭଲ ଭଲ କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ହୃଦବୋଧ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେତେ ବି ଜ୍ଞାନରୂପୀ ପାଣି ଢାଳିଲେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଚାଲିବେ କିନ୍ତୁ ନିଜେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ପଥରବୁଦ୍ଧି । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର- ଏହି ପରମାତ୍ମା-ତାରାମଣ୍ଡଳର ତାରାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମୁଁ କେଉଁଭଳି ତାରା ?

ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତାରକା ହେଲେ ସଫଳତାର ତାରକା । ସଫଳତାର ତାରକା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ପ୍ରଗତିରେ ସଫଳତାକୁ ଅନୁଭବ କରିଚାଲିଥା’ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥର ବିଧିରେ ସର୍ବଦା ସହଜରେ ସଫଳତାକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥାନ୍ତି । ସଫଳତାର ତାରକାମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରେ ଏବଂ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ କେବେ ବି - “କିଏ ଜାଣେ ହେବ କି ନ ହେବ” “ମୁଁ କରିପାରିବି କି ନାହିଁ”- ଏହିଭଳି ଅସଫଳତାର ସଂକଳ୍ପ ଅଂଶମାତ୍ରାରେ ମଧ୍ୟ ନଥିବ । ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଳୋଗାନ ହେଲା - ସଫଳତା ଆମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ସେହିପରି ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ସଫଳତାକୁ ସର୍ବଦା ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବେ । ତେବେ ଅଧିକାରର ପରିଭାଷା ହେଲା

ମେହନତରେ, ବିନା ମାଗିବାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବ ବା ସହଜରେ ଏବଂ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବ - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଅଧିକାର । ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ହେଲା ନିଜ ପ୍ରତି ସଫଳତା, ଦ୍ୱିତୀୟରେ- ନିଜର ସମ୍ବନ୍ଧ- ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବାରେ, ତାହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କ ସହିତ ବା ଲୌକିକ ପରିବାର ସହିତ ବା ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ, ସବୁ ପ୍ରକାରର ସମ୍ବନ୍ଧ- ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବା ସମୟରେ ଯେତେ ବି କଷ୍ଟକର କଥା ହୋଇଥାଉ ସେମାନେ ନିଜର ସଫଳତାର ଅଧିକାର ଆଧାରରେ ସହଜ ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତାର ପ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଥା'ନ୍ତି । ହଁ, ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିପାରେ କିନ୍ତୁ ସଫଳତାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ସ୍ଥଳ କାର୍ଯ୍ୟ ବା ଅଲୌକିକ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଟିଯାକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କର୍ମ କରିବାରେ ସଫଳତାର ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହେବା କାରଣରୁ ବିଜୟୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କେଉଁଠି କେଉଁଠି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ, ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସହନ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେହି ସହନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତି କରିବାର ରାସ୍ତା ପାଲଟିଯାଏ । ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରି କରି ତାହା ସ୍ୱ-ସ୍ଥିତିରେ ଉଡିବାର ଆଧାର ହୋଇଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ସଫଳତା ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ, ସହଜ ଭାବରେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ।

ସଫଳତାର ତାରକାମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ - କେବେ ବି ନିଜର ସଫଳତାର ଅଭିମାନ ନଥିବ, କେବେ ବି ବର୍ଷନା କରିବେ ନାହିଁ, ନିଜର ପ୍ରଂଶସାର ଗୀତ ଗାଇବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେତିକି ସଫଳତା ସେତିକି ନିମ୍ନଟି, ନିର୍ମାଣ, ନିର୍ମଳ ସ୍ୱଭାବ ହୋଇଥିବ । ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଂଶସାର ଗୀତ ଗାଉଥିବେ କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥିବ । ସଫଳତାର ତାରକା କେବେ ବି ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନ ଲଗାଇବ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ବିନ୍ଦୁ ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ରହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ “ତ୍ରାମାର ବିନ୍ଦୁକୁ” ସ୍ମରଣ କରାଇ ବିନ୍ଦୁ ବିନାଶକ ତଥା ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା କରି ସଫଳତାର ଲକ୍ଷ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସୁଥିବ । ସଫଳତାର ତାରକାମାନେ କେବେ ବି ବିନାଶୀ ସଫଳତାର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଦେଖି ପ୍ରାପ୍ତିର ସ୍ଥିତିରେ ବହୁତ ଖୁସି ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତିର କମା ହେବାରେ ବା ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ କମ୍ ଖୁସି - ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁନଥିବେ । ସର୍ବଦା ବେହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିନାଶୀ ସଫଳତା ମୃତ ହୋଇଥିବେ । ଏକରସ ଅବସ୍ଥାରେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେଉଥିବେ । ତାହେଁ ବାହାରର ପରିସ୍ଥିତି ବା କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ବାହ୍ୟ ରୂପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସଫଳତାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ କିନ୍ତୁ ସଫଳତାର ତାରକା ଅସଫଳତାର ସ୍ଥିତିର ପ୍ରଭାବରେ ନ ଆସି, ସଫଳତାର ସ୍ୱସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଅସଫଳତାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବ । ଏସବୁ ହେଲା ସଫଳତାର ତାରକାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା । ଏବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ମୁଁ କିଏ ? କେବଳ ଆଶାବାଦୀ ଅଟେ, ନା ସଫଳତା-ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ? ତେବେ ଆଶାବାଦୀ ହେବା ମଧ୍ୟ ଭଲ କଥା କିନ୍ତୁ କେବଳ ଆଶାବାଦୀ ହୋଇ ଚାଲିବା, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ସଫଳତାର ଅନୁଭବ ନ କରିବା, ଏଥିରେ କେତେବେଳେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, କେତେବେଳେ ନିରାଶ.... ଏହିଭଳି ତଳ ଉପର ହେବାର ଅନୁଭବ ଅଧିକ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି କୌଣସି କଥାରେ ଯଦି କେହି ଅଧିକ ଥର ତଳ-ଉପର ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଥକି ଯାଇଥାଏ ନା । ସେହିପରି ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲୁ-ଚାଲୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ନିରାଶାର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ନିରାଶାବାଦୀ ହେବାଠାରୁ ଆଶାବାଦୀ ହେବା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭଲ କଥା କିନ୍ତୁ ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ଆଜ୍ଞା ! ଏବେ ଶୁଣିଲ- ତାରାମଣ୍ଡଳର କାହାଣୀ ? କେବଳ ମଧୁବନର ଏହି ହଲ ତାରାମଣ୍ଡଳ ନୁହେଁ, ବିଶାଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂସାର ହିଁ ତାରାମଣ୍ଡଳ ଅଟେ । ଆଜ୍ଞା !

ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ, ଏଥିରେ ନୂଆମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁରୁଣା ମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଅନେକ କକ୍ଷର ଅଟ ତେଣୁ ଅତି ପୁରୁଣା ମଧ୍ୟ ଅଟ, ତେବେ ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କର ମିଳନ କରିବାର ନୂଆ ଉପଙ୍ଗ-ଉସ୍ତାହ ତ୍ରାମାର ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା କାରଣ ବହୁତ ଉପଙ୍ଗ-ଉସ୍ତାହ ଥିଲା ନା । ଆମେ ଯିବୁ, ଆମେ ଯିବୁ.... ଏତେ ଉପଙ୍ଗ-ଉସ୍ତାହ ଥିଲା ଯାହାକି ମଧୁବନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିପାରିଲେ ନାହିଁ । ମିଳନ କରିବାର ମସ୍ତିରେ ମସ୍ତ ଥିଲେ ନା । କେତେ କୁହାଯାଇଥିଲା- କମ୍ ଆସ, କମ୍ ଆସ- କେହି ଶୁଣିଥିଲ ? ବାପଦାଦା ତ ତ୍ରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ଏତେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆସିବାର ହିଁ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ସବୁ କିଛି

୨୯-୧୧-୨୦

-୩-

ସହଜରେ ମିଳିଯାଉଛି ନା ! କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ତ ? ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ, ସମୟ ଅନୁସାରେ, ରିହର୍ସଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଇଛି । ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ଅଛନ୍ତି ତ ? କଷ୍ଟକର କଥାକୁ ସହଜ କରିବାବାଲା ଅଟ ନା ? ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ଦେବା, ଯାହା ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି ସେଥିରେ ସହଯୋଗୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହେବା । ଯଦି ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗୀ ହେବେ ତେବେ ୫୦୦୦ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ରହିଯାଇପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସହଯୋଗୀ ନହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧିପୂର୍ବକ ନ ଚାଲିଲେ ତେବେ ୫୦୦କୁ ସମ୍ଭାଳିବା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟକର ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ଦାଦାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ରେକର୍ଡ ସେହିଭଳି ଦେଖାଇବ ଯାହାକି ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରରୁ ବାହାରିବ ଯେ ୫୦୦୦ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ୫୦୦ ଭଳି ଜଣାପଡୁଥିଲେ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ମୁଶକିଲକୁ ସହଜ କରିବା । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ବହୁତ ଭଲ ରେକର୍ଡ ଭରିଛନ୍ତି ନା ? ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ତ ଭଲ ମିଳୁଛି । ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବ, ତେବେ ସବୁବେଳେ ଖୁସିର ତାଳି ବାଜୁଥିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ରେକର୍ଡ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଦେଖ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଦୁଇ ଥର ମିଶିବା ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଏହିଭଳି ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ଆଜ୍ଞା !

ସଦା ସଫଳତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମିକ ତାରାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ଏକରସ ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଥିବା ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନଚନ୍ଦ୍ରମାଙ୍କ ସାଥୀରେ ସର୍ବଦା ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଅଧିକାରର ନିଶ୍ଚୟ ଆଧାରରେ ନିଶା ଏବଂ ନମ୍ରତା ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା, ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମ-ତାରାମଣ୍ଡଳର ସମସ୍ତ ଚମତ୍କାରୀ ତାରାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ-ଚନ୍ଦ୍ରମା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଯାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ପାର୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- (୧) ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ, ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ବିଘ୍ନ ଆସିବା ତ ଭଲ କଥା କିନ୍ତୁ ବିଘ୍ନ ତୁମକୁ ପରାସ୍ତ କରି ନ ଦେଉ । ବିଘ୍ନ ଆସିବା ଅର୍ଥ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମଜବୁତ କରିବା । ବିଘ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ମନୋରଞ୍ଜନର ଖେଳ ମନେ କରି ଅତିକ୍ରମ କରିବା - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନିର୍ବିଘ୍ନ ବିଜୟୀ । ତେବେ ବିଘ୍ନକୁ ଡରି ଯାଉ ନାହିଁ ତ ? ଯେବେକି ବାବା ତୁମ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଡରିବାର ତ କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ଏକୁଟିଆ ଥାଏ ତେବେ ଡରିଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ସାଥୀରେ ଥାନ୍ତି ତେବେ କେହି ଡରନ୍ତି ନାହିଁ, ବାହାଦୂର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ବିଘ୍ନ ଡରିବ ନା ତୁମେ ଡରିବ ? ସର୍ବଶକ୍ତିବାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଘ୍ନର ବଳ କ’ଣ ? ସେଥିପାଇଁ ବିଘ୍ନ ଖେଳ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଛି, ମୁଶକିଲ ଲାଗୁନାହିଁ । ବିଘ୍ନ ତ ଆହୁରି ଅନୁଭବୀ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦେଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସେବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ବୁଡି ରହିଛନ୍ତି, ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ବୁଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟରତ ନଥାଏ ତେବେ ବିଘ୍ନ ବା ମାୟା ଆସିଥାଏ । ଯଦି ବୁଦ୍ଧି ବ୍ୟସ୍ତଥିବ ତେବେ ମାୟା ମଧ୍ୟ ବାଟକାଟି ଚାଲିଯିବ, ଆସିବ ନାହିଁ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛି ଯେ ଇଏ ମୋର ସାଥୀ ନୁହେଁ, ଏବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଅଛି, ତେଣୁ ଆଉ ହୋଇ ଚାଲିଯିବ । ଯେହେତୁ ଅଗଣିତ ଥର ବିଜୟୀ ହୋଇ ସାରିଛ ସେଥିପାଇଁ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା କିଛି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନେକ ଥର କରିସାରିଥିବ, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ସହଜ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ଅନେକ ଥର ବିଜୟୀ ହୋଇଛ । ସର୍ବଦା ସବୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ ନା ? ମାତାମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହୁଛ ? କେବେ କେବେ କାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ତ ? ଯଦି କେତେବେଳେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଯିବ ତେବେ କାନ୍ଦିବ ? କେବେ କେବେ କାନ୍ଦୁନାହିଁ ତ ? ନା, ବାହାଦୂର ଅଟ । ପାଣ୍ଡବମାନେ ମନେ ମନେ କାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ତ ? ଏମିତି “କାହିଁକି ହେଲା”, କ’ଣ ହେଲା”-- ଏହିଭଳି କାନ୍ଦ କାନ୍ଦୁନାହିଁ ତ ? ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା ପରେ ଯଦି ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନ ରହିପାରିବ ତେବେ ଆଉ କେତେବେଳେ ରହିବ ? ବାବାଙ୍କର ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁବେଳେ ଖୁସିରେ ରହିବା । ନା କୌଣସି “ଦୁଃଖ ଅଛି, ନା କେବେ ଦୁଃଖରେ କାନ୍ଦିବା ଅଛି” । ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଗଲା ତେଣୁ ନିଜର ଏହି ବରଦାନକୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଆଜ୍ଞା !

(୨) ନିଜକୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ବଗିଚାର ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ମନେ କରୁଛ ? ଯେପରି ସବୁ ଫୁଲ ଭିତରେ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ନିଜର ସୁଗନ୍ଧ କାରଣରୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥାଏ । ସେହିପରି ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତିର ଗୋଲାପ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଆତ୍ମିକ

ଗୋଲାପ । ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯାହା ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଭରି ରହିଥିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ

୨୯-୧୧-୨୦

-୪-

ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁଆଡେ ବି ଦେଖ, ଯାହାକୁ ବି ଦେଖ କେବଳ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖ, ଶରୀରକୁ ନୁହେଁ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖିବ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ । ଏହା ତ ବାବାଙ୍କର ଫୁଲ ବଗିଚା । ଯେପରି ବାବା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ତାଙ୍କର ବଗିଚା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ଯାହାର ବିଶେଷ ଶୃଙ୍ଖାର ହେଲା - ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପମାନେ ଯାହାଙ୍କର ସୁଗନ୍ଧ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବ ।

ଆଜି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଯାହା ସବୁ ଅସୁବିଧା ରହିଛି, ତା'ର କାରଣ ହେଲା ପରସ୍ପରକୁ ଆତ୍ମା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନ କାରଣ ହିଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଯଦି ସମସ୍ତେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ସବୁ ସମସ୍ୟା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପମାନେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟ, ଏହିଭଳି ନିଶା ସବୁବେଳେ ରହୁଛି ? କେବେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, କେବେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ନୁହେଁ ତ । ସର୍ବଦା ସ୍ଥିତି ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଭଳି ରହିଲେ ହିଁ ସେଥିରେ ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ସ୍ଥିତି ବଦଳିବା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଯେଉଁଠାରେ ବି ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି, ସେଠାରେ ସୁଯୋଗର ସଦୁପଯୋଗ କରି ଆଗକୁ ବଢିତାଳ । ନିଜକୁ ପରମାତ୍ମ-ବଗିଚାର ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ମନେ କରି ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଚାରିଆଡେ ଖେଳାଇଥାଅ । ତେବେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ କେତେ ମଧୁର, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି ! ଏହି ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିଦେଇଥାଏ । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି କିଏ କିଏ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧକୁ କେତେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ? ଯଦି ଟିକିଏ ବି କେଉଁଠି ଦେହ-ଅଭିମାନ ମିଶିଗଲା ତେବେ ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଅସଲି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ କରିଚାଲ । ସର୍ବଦା ଅଟଳ-ଅଟଳ ଅଟ ? କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲଚଲ୍ ତୁମକୁ ଟଳମଳ କରୁନାହିଁ ତ ? ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ, ସବୁ କିଛି ଶୁଣୁଥିଲେ, ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଟିକିଏ ବି ହଲଚଲ୍ରେ ଆସୁନାହିଁ ତ ? ଯଦି କିଛି ବି ନୂଆ ନୁହେଁ ତେବେ ହଲଚଲ୍ କାହିଁକି ହେବ ? ଯଦି କିଛି ନୂଆ କଥା ହୋଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ହଲଚଲ୍ ହୋଇଥା'ନ୍ତା । ଏହା କ'ଣ, ଏହା କାହିଁକି... ଏହା ତ ଅନେକ କଷ୍ଟରୁ ହୋଇ ଆସୁଛି, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଡ୍ରାମା ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି । ସର୍ବଶକ୍ତିବାନଙ୍କର ସାଥୀ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ବେପରୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ଅଟ । ସବୁ ଚିନ୍ତା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛ ତେଣୁ ନିଜେ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇଯାଇଛ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିଜର ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଚାରିଆଡେ ଖେଳାଇଥାଅ ତେବେ ସବୁ ବିଘ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ସମୟକୁ ନିଜଟଳୁ ଆଶୁଥିବା ସର୍ବଦା ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଏବଂ ସ୍ୱଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସେବାରେ ସଫଳତାର ଆଧାର ହେଲା ଶୁଭଚିନ୍ତକ ମନୋବୃତ୍ତି କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ମନୋବୃତ୍ତି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଗ୍ରହଣ ଶକ୍ତିକୁ ବା ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ବଢାଇ ଦେଇଥାଏ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବା ସହଜରେ ସଫଳ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତି ସ୍ୱଚିନ୍ତନ କରୁଥିବା ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ମାୟା ପୁଫ ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାଠାରୁ ମୁକ୍ତ, କାହାର ବି ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାଠାରୁ ମୁକ୍ତ, ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବୈଭବର ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇଟିଯୋଗ ବରଦାନକୁ ଯଦି ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନରେ ଆଣିବ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଳୋଗାନ:- ନିଜର ସଂକଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅ ତେବେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଦୋଷଦୁର୍ବଳତା ଆପେ ଆପେ ଦୂର ହୋଇଯିବ ।